

Dienst Landelijk Gebied
Oostvaardersplassen (78)
Postbus 8540
3503 RM UTRECHT

Betreft: Zienswijze op ontwerp beheerplan Oostvaardersplassen (78)

Almere, 11 november 2014

Geachte mevrouw Dijkma,

Met grote belangstelling heeft de Stichting Vogel- en Natuurwacht 'Zuid-Flevoland' kennis genomen van het ontwerp Natura-2000 beheerplan van de Oostvaardersplassen. Als actieve vogelwerkgroep (verder genoemd Vogelwacht) is zij nauw betrokken bij de ontwikkelingen die plaatsvinden in en rondom dit gebied.

De Vogelwacht onderschrijft de noodzaak om te komen tot een ingrijpende verandering binnen het huidige beheer, vanwege het ontbreken van de noodzakelijke dynamiek die nodig is om het soort zoetwatermoerasgebieden als de Oostvaardersplassen met de erbij behorende aangewezen vogelsoorten duurzaam in stand te kunnen houden. De achteruitgang van met name de moeras gebonden soorten heeft ook zij opgemerkt.

Instandhoudingsdoelstellingen zijn leidend

De Vogelwacht ziet het (politieke) spanningsveld dat er bestaat tussen het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen enerzijds en anderzijds zaken zoals de inzet van de grote grazers, het schrappen van het Oostvaarderswold (EHS), het uitvoeren van helikoptertellingen en uitbreiding van recreatieve activiteiten.

De politiek houdt zich helaas vaak bezig met het beheer in plaats van het beleid. Dat gaat regelmatig ten koste van (nieuwe) natuurontwikkelingen en de natuurwaarden in en om de Oostvaardersplassen.

De Vogelwacht vindt dat de instandhoudingsdoelstellingen leidend moeten zijn en dat ICMO en alle andere maatregelen hieraan ondergeschikt zijn.

De Vogelwacht vindt dat het beleid en het beheer van de grote grazers onder verantwoordelijkheid van de Provincie Flevoland moet komen te liggen, zodat een eenduidige aanpak mogelijk wordt.

Waterpeilbeheer

Eén van de uitgangspunten in het ontwerp beheerplan is dat het beheer dient te verlopen via de natuurlijke processen. Het feit dat de Oostvaardersplassen als geïsoleerd zoetwatermoeras in een zeer gereguleerd landschapstype (een polder) ligt, maakt dat (de omgeving van) het gebied altijd sterk door de mens gereguleerd zal blijven en dat daarmee de vergelijking met alle in het beheerplan genoemde referentiegebieden niet één op één opgaat.

De Oostvaardersplassen wijkt op een aantal cruciale punten hiervan af. Ten eerste mist het de dynamiek van rivier en kust, ten tweede is het gebied eenvormig en ten derde zijn de verbindingen met de omgeving zeer beperkt.

Droogval en herinundatie levert een opeenvolging van moerasstadia op. Ieder stadium heeft zijn eigen vogelbevolking. Uitgangspunt in het ontwerp beheerplan is nu, dat een eenmalige droogval van een paar jaar en het weer onder water zetten, dezelfde ontwikkelingen zullen laten zien die we in het verleden ook gezien hebben. Deze maatregel benadert de natuurlijke dynamiek van laaglandmoerassen. Er is sprake van een nagebootst natuurlijk systeem.

In het ontwerp beheerplan wordt gekozen voor een algehele reset van het moeras, maar dat is een riskante keus. Ten opzichte van de voorgaande periodes van droogval is er veel veranderd, zoals de toename van het aantal grote grazers, maar ook bodemrijping, transitie van ontginningslandbouw naar reguliere agrarische industrie en de groei van stedelijke gebieden (met bijbehorende infrastructuur). Dit zorgt er allemaal voor dat de uitkomst van deze maatregel niet te voorspellen is en een hand aan de kraan gewenst is.

Uit het ontwerp beheerplan blijkt ook geen wetenschappelijke zekerheid dat alle populaties van moerasvogelsoorten daadwerkelijk terug zullen keren. Het Sovon-rapport 2013/27 geeft die zekerheid evenmin; de inschatting van de onderzoekers is voor de meeste soorten weliswaar positief, maar voor de Aalscholver negatief en onder andere voor de (ook landelijk onder grote druk staande) Blauwe Kiekendief kan zelfs geen inschatting worden gemaakt. Het voorzorgbeginsel moet daarom leidend zijn, conform de Vogelrichtlijn en de Natuurbeschermingswet. De Vogelwacht wijst een algehele gelijktijdige reset af, omdat die te riskant is.

De Vogelwacht pleit voor een veel sterkere rol van monitoring vóór, tijdens en na de droogval om indien nodig zo snel mogelijk bij te sturen.

Een totale drooglegging in één keer is volgens de Vogelwacht niet verstandig. Zij pleit voor een overlappende fasering van drooglegging.

De overlappende fasering houdt in dat op het moment dat het eerste gebied weer vernat gaat worden, het volgende gebied drooggelegd wordt (zie blz. 286 van het bijlagendocument bij het ontwerp beheerplan). Als belangrijke voordelen van dit scenario ziet de Vogelwacht het verwachte gunstige jachthabitat voor de Blauwe Kiekendief gedurende een aaneengesloten periode van 6 jaar en een relatief beperkte doorlooptijd van de totale ingreep, namelijk 9 jaar in plaats van de 12 jaar bij een gefaseerde reset van het gebied in twee delen.

In de Oostvaardersplassen komen onder andere Bever, Otter, Ringslang en Rugstreeppad voor, die allemaal beschermd zijn volgens tabel 3 van de Flora- en Faunawet/Bijlage IV van de Habitatrichtlijn. Afhankelijk van de mate van drooglegging van het moeras zal het huidige leefgebied van deze soorten in meer of mindere mate verdwijnen, wat zonder een ontheffing niet is toegestaan. Het ligt voor de hand dat ter verkrijging van een noodzakelijke ontheffing, mitigerende maatregelen genomen moeten worden (zoals compartimentering) om de functionaliteit van het leefgebied te behouden (en daarmee de gunstige staat van instandhouding). De Vogelwacht vraagt zich af hoe deze mitigerende maatregelen zich verhouden tot de in het ontwerp beheerplan voorgestelde maatregelen.

De Vogelwacht verzoekt u aan te geven hoe de gunstige staat van instandhouding van aanwezige tabel 3-soorten gegarandeerd wordt bij uitvoering van de beheerplanmaatregelen.

Beheer van het rietland

De grote grazers zijn ooit geïntroduceerd als ontbrekende schakel tussen het moeras en het grazige deel. Voor het moeras is het van belang dat grauwe ganzen daar de jonge rietscheuten eten, zodat het niet direct dichtgroeit en moerasbos wordt. Die ganzenvraat treedt op als de vogels in het moeras gaan ruïen. Na de ruï zoeken ze weer het grasland op, maar dat moet er dan nog wel zijn. Een maand zonder begrazing zorgt ervoor dat het gras zo hoog staat, dat ganzen er niet meer kunnen grazen. Grote grazers houden het grasland gedurende de ruiperiode kort genoeg, zodat ganzen daarna weer een gedekte tafel krijgen. Deze rol van grote grazers is cruciaal voor het beheer van het rietland. De vraag is echter gerechtvaardigd of die gedekte gizontafel wel zo groot moet zijn. Met andere woorden, hoeveel ganzen heb je voor het rietbeheer nodig, en hoeveel grasland heb je vervolgens nodig om dat aantal ganzen te herbergen? Mocht er grasareaal over blijven, kan dat ingericht kan worden ten gunste van de Blauwe Kiekendief.

De Vogelwacht vindt dat de ecologische vraag gesteld (én beantwoord) moet worden hoeveel ganzen nodig zijn om het moeras in stand te houden en hoeveel grote grazers vervolgens nodig zijn om het areaal voor het benodigde aantal ganzen in stand te houden.

Bestaand gebruik

In het ontwerp beheerplan (pag. 147) wordt gesteld dat het bestaand gebruik (peildatum 31 maart 2010) ongewijzigd kan doorgaan. De Vogelwacht is het hier slechts ten dele mee eens.

Eerst moet gezegd, hoe schrijnend het is om te zien welk deel van de activiteiten met de daarmee gepaard gaande gebiedsbetredingen verband houden met de soorten waarvoor instandhoudingsdoelstellingen gelden, namelijk vogels. Dit blijkt slechts 7% te zijn. Zie onderstaande doorrekening van de tabel 4.1 op pagina 86.

Activiteit t.b.v.	Aantal	%
Vogels	132	7%
Algemeen beheer	97	5%
Grote grazers	684	38%
Recreatie	890	50%
Totaal activiteiten	1803	100%

De Vogelwacht vindt de aard van de bewegingen ten behoeve van recreatie en ten dele van grote grazers niet passen bij de doelstellingen van het gebied, zeker zolang de instandhoudingsdoelstellingen niet gehaald worden. Dat is het geval voor onder meer Wilde Zwaan, Bergeend, Smient en Pijlstaart. Deze maken (mede) gebruik van het droge deel van

de Oostvaardersplassen en zijn volgens het ontwerp beheerplan aanwezig in de maanden juli t/m april; van twee soorten wordt bovendien de verstoringgevoeligheid expliciet genoemd: de Bergeend is gevoelig voor verstoring door recreanten en de Smient kent een verstoringafstand van 400 m. Elke verstoring van een soort waarvoor het instandhoudingsdoel niet wordt gehaald, moet volgens de Vogelwacht als potentieel significant negatief worden beschouwd en daarom worden vermeden.

Daarnaast wordt het gebied van de Waterlanden volgens de planning een overloopgebied voor foeragerende steltlopers, lepelaars etc. en in die zin belangrijker voor de Oostvaardersplassen als geheel.

Anderzijds kunnen de aangrenzende natuurgebieden (zoals Hollandse Hout, Kotterbos, Oostvaardersbos en Oostvaardersveld) gebruikt worden om de recreatieve druk op de Oostvaardersplassen te verlichten.

Omdat rust terecht als één van de sleutelfactoren van het gebied wordt aangemerkt, pleit de Vogelwacht ervoor om de recreatieve druk uit het gebied Oostvaardersplassen weg te nemen en deze te verplaatsen naar de aangrenzende natuurgebieden.

Cumulatieve effecten

De Vogelwacht is het niet eens met de conclusie dat, door de lage frequentie en de beperkte oppervlakte, het cumulatieve effect van verstoringen beperkt blijft en van tijdelijke aard is zonder negatief effect op de aantallen vogels en de draagkracht van het gebied. Deze conclusie is namelijk op deels onjuiste en onvolledige gegevens gebaseerd.

Altenburg en Wymenga gaat op basis van tabel 4.1 uit van een gemiddeld aantal verstoringen van 4-6 per dag. In de tabel worden de terreinbezoeken grotendeels evenredig verdeeld over het jaar of over een periode in het jaar, terwijl dit in werkelijkheid niet het geval is. Zo worden bijvoorbeeld 50 excursies per maand genoemd in de periode mei tot november, terwijl tijdens de bronstperiode veel meer excursies gegeven worden dan in de periode daarbuiten. Dit zorgt voor een piek in september en oktober. Deze piek valt samen met de aankomst en doortrekperiode van ganzen en steltlopers in het gebied.

Bovendien worden de activiteiten telkens als één verstoring gerekend terwijl er in veel gevallen sprake is van dezelfde, in tijd gescheiden, heen- en terugweg in het gebied zodat het hier gaat om een dubbel aantal verstoringen.

Hoewel Altenburg en Wymenga heeft gekeken naar de cumulatieve effecten, heeft zij daarbij uitsluitend de terreinbetredingen zoals vermeld in de tabel in ogenschouw genomen. Verstoringen door bijvoorbeeld vliegtuig, trein, werkzaamheden aan de randen van het gebied (bijlagedocument, tabel 5.14 pag. 147 e.v.) zijn niet in een cumulatieve berekening van het aantal verstoringen per dag opgenomen. Eveneens niet opgenomen zijn de natuurlijke verstoringen door bijvoorbeeld roofvogels, vos etc.

Aangezien de conclusies gebaseerd zijn op een cumulatief lage frequentie (bijlagedocument pag. 145) in de ordegrrootte van enkele bewegingen of incidenten per dag, zou uit een nadere analyse kunnen blijken dat het niet langer om een lage frequentie gaat. De Vogelwacht denkt dat het gaat om een frequentie met een mogelijk beperkt negatief of

zelfs significant negatief effect op de aantallen vogels. In dit geval komen de instandhoudingsdoelstellingen van tenminste een aantal vogelsoorten, waaronder de eerder genoemde Smient, Pijlstaart, Bergeend en Wilde Zwaan, in gevaar.

De Vogelwacht pleit ten eerste voor een juiste verdeling van de activiteiten over het jaar en een reële berekening van het aantal verstoringen die dat tot gevolg heeft. Ten tweede pleit de Vogelwacht voor een herbeoordeling van het cumulatieve effect waarbij alle verstoringen betrokken worden.

Schaatsen

De Vogelwacht vindt dat schaatsen, of dit nu individueel, in groeps- of in wedstrijdverband plaatsvindt, uit de Oostvaardersplassen geweerd moet worden, zeker zolang niet vast staat dat de instandhoudingsdoelstellingen gehaald zijn.

In het bijlagedocument pag. 205 wordt gesteld dat het aantal broedparen van de Roerdomp ruim onder het instandhoudingsdoel ligt, dat het aantal van de soort afneemt en dat het recreatief gebruik in de vorm van schaatsactiviteiten leidt tot een mogelijk significant negatief effect op de soort. Het afsluiten van de kadesloot waarmee een begin is gemaakt en het beperken van het schaatsen tot het oostelijke moerasdeel, zoals voorgesteld door Altenburg en Wymenga, is zeker tot het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen niet voldoende.

Overigens vindt de Vogelwacht dat het beheer van een gebied en de verantwoordelijkheid over een gebied verder reikt dan alleen de soorten waarvoor instandhoudingsdoelstellingen gelden. Rust is een sleutelfactor en dient ook gewaarborgd te worden voor andere wintergevoelige soorten als Baardman, Watersnip, Houtsnip, IJsvogel etc. Het gebied is gediend met rust, vooral in strenge winters. Voor het beleven van de Oostvaardersplassen door recreanten moet dan ook gezocht worden naar passende oplossingen.

De Vogelwacht pleit voor het weren van schaatsevenementen en pleit er tevens voor de toegang tot de Oostvaardersplassen ook in perioden met ijs te verbieden, zolang niet is vastgesteld dat de instandhoudingsdoelstellingen gehaald zijn.

Ander recreatief en commercieel gebruik

Rust is een sleutelfactor voor het gehele Oostvaardersplassen gebied. De Vogelwacht vindt daarom dat verstoringen waar mogelijk voorkomen in plaats van waar mogelijk toegestaan moeten worden.

Staatsbosbeheer voert een restrictief beleid wat betreft het aantal gebiedsbetredingen. Dit juicht de Vogelwacht toe. Maar anderzijds worden initiatieven gesteund die juist veel gebiedsbetredingen tot gevolg hebben. Het te gelde willen maken van het gebied heeft onder meer geleid tot het ontwikkelen en aanbieden van kampeernachtelingen, safari's, fotosafari's, trouwreportages, het verder vermarkten van de bronstexcursies en het verzamelen van afgevallen hertenstangen om op inschrijving verkocht te worden. Om het gebied publiciteit te bezorgen zijn vogelfestivals gehouden en is toestemming gegeven om de film de Nieuwe Wildernis te maken. Dit heeft een mooie en alom gewaardeerde film opgeleverd, maar ook geleid tot zeer veel gebiedsbetredingen en een enorme blijvende toeloop van recreanten. Natuurlijk heeft dit ook een niet te onderschatten positieve kant, dat het mensen interesseert voor de natuur. Echter elk belang, ongeacht welk, is er alleen mee

gediend als de kernwaarde van de Oostvaardersplassen, de natuur, in stand blijft en prevaleert.

Om het aantal gebiedsbetredingen terug te dringen pleit de Vogelwacht nogmaals ervoor de recreatieve en eventueel commerciële activiteiten te verplaatsen naar aangrenzende gebieden.

De Vogelwacht pleit er voor dat toetsingen van afzonderlijke activiteiten altijd in het geheel van de activiteiten gezien worden, met de bijbehorende cumulatieve effecten. Dit omdat het toetsen van iedere afzonderlijke activiteit, telkens zou kunnen opleveren dat er op de instandhoudingsdoelstellingen geen significant negatief effect zal zijn.

De Vogelwacht ziet graag dat de passage “bestaand gebruik dat (onverhoopt) niet beschreven is in het beheerplan is vrijgesteld van vergunningsplicht” op pag. 79 wordt geschrapt, omdat deze passage kan worden uitgelegd als een vrijbrief om allerlei ongewenste ontwikkelingen en daaruit voortvloeiende ongewenste activiteiten zonder vergunningplicht te laten plaatsvinden, zoals de telling van de grote grazers m.b.v. een helikopter.

Vliegverkeer boven het gebied

Tot haar verbazing ziet de Vogelwacht in het bijlagedocument pag. 122 onder surveillance, dat 2 tot 3x maal per jaar controlevluchten worden uitgevoerd, gericht op overtredingen door recreanten en andere gebruikers. De Vogelwacht acht het uitvoeren van deze vluchten boven het gebied ongewenst en voor het doel onzinnig.

Hoewel niet behorend tot bestaand gebruik vindt de Vogelwacht het onbegrijpelijk, dat het uitvoeren van tellingen met een helikopter in het najaar niet vergunningplichtig is bevonden. Daarnaast zijn er zoveel andere en betere methoden.

Met deze uitermate verstorende methode worden grote grazers geteld, die ingezet zijn als middel om de doelstellingen van het gebied (zijnde vogels) te behalen. Deze telmethode werkt contraproductief op de natuurdoelen en is daarmee als schadelijk te kwalificeren. Op geen enkele manier is dit te koppelen aan het belang van de vogels.

Het feit dat Staatsbosbeheer de helikoptertellingen zover mogelijk wil opschuiven in het seizoen, om de edelherten de maximale gelegenheid te geven bij te tanken na de bronst, terwijl het aantal trekvogels en overwinterende vogels alleen maar toeneemt, zegt genoeg. Het is de omgekeerde wereld. Er wordt wel rekening gehouden met 'het middel', maar dit gaat ten koste van de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

De Vogelwacht stuurt u als bijlage het rapport '3 jaar grondploeg grote grazertellingen m.b.v. helikopter' en het verslag van de monitoring op 3 en 4 november 2014 bij deze zienswijze toe.

De Vogelwacht pleit voor het schrappen van controlevluchten boven het gebied en het schrappen van helikoptertellingen als methode om tellingen in het gebied te verrichten.

Monitoring

In het algemeen vindt de Vogelwacht dat er te weinig monitoring plaatsvindt naar pleisterende en broedende vogels, gerelateerd aan de grootte van het gebied, zoals ook in andere gebieden gebruikelijk is.

De bestaande monitoring beschrijft in paragraaf 7.2.2. en tabel 7.3.A. 'overige monitoring'. Hierin staan enkele omissies die aanpassing vragen. De Vogelwacht monitort maandelijks de roofvogels (jaar rond). De ganzen worden op dit moment 3 maal per jaar geteld (2 maal in de winter tijdens de Sovon ganzenlaapplaatstelling; en 1 maal in de zomer).

In paragraaf 7.2.3. wordt de Vogelwacht nogmaals vermeld, waarbij zij de monitoring van de Wilde Zwaan, Kolgans en Grauwe Gans vanaf 2014 zou uitvoeren. Dit is weliswaar besproken, maar nog niet van kracht. De Vogelwacht onderschrijft het belang van onderzoek en monitoring van de externe werking. Dat geldt ook de broedvogelmonitoring. Mogelijk kan de Vogelwacht hier een bijdrage leveren.

Bij alle monitoring die plaats vindt en plaats gaat vinden, vindt de Vogelwacht het van belang dat de ontwikkelingen in het gebied gevolgd worden, maar zeker ook dat resultaten van deze monitoring tot tussentijds bijsturen van het beheer moeten kunnen leiden, al dan niet met aanvullende maatregelen.

Om de (voor een deel) onbekende effecten van de drooglegging goed in beeld te brengen, pleit de Vogelwacht voor een uitgebreide vastlegging van de nul-situatie voorafgaand aan de drooglegging, gevolgd door een monitoringtraject om inzicht te krijgen of de verwachtingen al dan niet uitkomen en bijsturing gewenst of noodzakelijk is.

Bijsturen van beheermaatregelen

Zoals eerder in deze zienswijze gesteld, zijn de omstandigheden tijdens de nieuw geplande droogval niet vergelijkbaar met de voorgaande keren. Eén van de factoren is de toename van het aantal grote grazers in het gebied. Door deze exponentiële toename acht de Vogelwacht de kans reëel dat deze het drooggevalle moeras gaan betreden, met mogelijk ernstige gevolgen voor de nieuwe vegetatie.

Bij het niet uitkomen van de verwachtingen kan bijstelling van het beheer plaatsvinden, dan wel kunnen aanvullende maatregelen genomen worden. De Vogelwacht vraagt zicht af welke opties er zijn als blijkt dat de algehele drooglegging en herinundatie van het moeras niet leidt tot voldoende herstel van de instandhoudingsdoelstellingen.

Om de kans op het halen van de instandhoudingsdoelstellingen te optimaliseren, zal toezicht gehouden moeten worden. Bij voorkeur door een groep deskundigen. De Vogelwacht adviseert hiervoor een commissie samen te stellen. Vanzelfsprekend staat zij positief tegenover het leveren van een bijdrage hierin.

De Vogelwacht vraagt in het beheerplan op te nemen welke maatregelen genomen worden indien de grote grazers het drooggevalle moeras gaan betreden en daardoor het herstel van moerasvegetaties (in meer of mindere mate) verhinderen.

Graag ziet de Vogelwacht het 'worst-case' scenario van onvoldoende herstel van de instandhoudingsdoelstellingen uitgewerkt in het beheerplan.

De Vogelwacht stelt voor een toezichthoudende commissie in te stellen, bestaande uit externe deskundigen die gevraagd en ongevraagd advies kunnen geven over de uitvoering van de monitoring en de beheermaatregelen.

Kansen voor de kiekendieven in en om de Oostvaardersplassen

In het ontwerp beheerplan wordt gesteld dat voor de Blauwe Kiekendief alle zeilen moeten worden bijgezet. Dat vindt de Vogelwacht ook. In dat licht bezien adviseert zij, om naast de maatregelen in het gebied zelf, te investeren in de omliggende gebieden. Indien de mogelijkheden voor het toepassen van agrarisch natuurbeheer volledig benut gaan worden, liggen daar extra kansen, die het halen van de instandhoudingsdoelstellingen realistischer maken. De recente ontwikkelingen in Noordoost Groningen zijn daar een mooi voorbeeld van. Door het toepassen van randen- en perceelbeheer in combinatie met het aanleggen van verbindingen door middel van kleine landschapselementen (houtwallen, bosjes e.d.) ontstaat er een nieuw biotoop, dat een optimaal foerageerbiotoop vormt voor kiekendieven. Door deze maatregelen ontstaan er ook mogelijkheden voor vele andere vogelsoorten die daarop mee kunnen liften. Het kiezen voor agrarisch natuurbeheer betekent het vergroten van het natuurlijk voedselaanbod, waar de kiekendieven van zullen profiteren. De toename van het aantal kleine knaagdieren als gevolg van de uitbreiding van het aantal planten- en kruidensoorten, zal een significante verbetering geven.

Ook in de Oostvaardersplassen zelf ziet de Vogelwacht meer kansen voor de Blauwe Kiekendief. Indien niet al het graslandareaal nodig is voor de ganzen, zou bijvoorbeeld mozaïekbegrazing overwogen kunnen worden om een gunstig foerageerbiotoop te creëren.

De Vogelwacht ziet extra kansen voor het behalen van de instandhoudingsdoelstelling voor kiekendieven indien in de directe omgeving van de Oostvaardersplassen, bijvoorbeeld bij de Trekweg, (meer dan nu) agrarisch natuurbeheer wordt toegepast.

De Vogelwacht pleit voor het inzetten van het niet voor de ganzen noodzakelijke areaal van het grazige deel in de Oostvaardersplassen ten gunste van de Blauwe Kiekendief.

Luchtvaart

In het ontwerp beheerplan wordt gesteld dat de ontwikkelingen rondom luchtvaart niet getoetst worden omdat het toekomstige ontwikkelingen betreft en geen bestaande activiteiten. Dit is vreemd, omdat het parallel loopt met onderhavige beheerplanperiode. De Vogelwacht denkt dat de activiteiten van Airport Lelystad niet los gezien kunnen worden van dit beheerplan.

Uitbreiding van de luchthaven is slecht voor de Oostvaardersplassen. Voor een inhoudelijke onderbouwing hiervan verwijst de Vogelwacht naar haar zienswijze die is ingediend op het ontwerp luchthavenbesluit en de MER. Dit document treft u als bijlage aan bij deze zienswijze.

Vogel- en Natuurwacht
Zuid-Flevoland

De Vogelwacht wijst in het bijzonder op punt 2 in bijlage 3 van die zienswijze: voorgenomen beheer(plan)maatregelen met een vogelaantrekkende werking zijn binnen een zone van 6 km rondom de luchthaven niet toegestaan na inwerkingtreding van het luchthavenbesluit (voorjaar 2015?). Deze maatregelen, namelijk aanpassen bermbeheer en aanleg faunaranden, moeten daarom (deels) vervangen worden door andere maatregelen.

De Vogelwacht is van mening dat de uitbreiding van Airport Lelystad het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen in de Oostvaardersplassen onmogelijk maakt.

De Vogelwacht roept mevrouw Dijkstra op in gesprek te gaan met haar collega, mevrouw Mansveld over de dreigende conflicterende situatie van het ontwerp beheerplan Oostvaardersplassen en ontwerp luchthavenbesluit, omdat het ontwerp luchthavenbesluit naar ons idee een fundamentele blokkade vormt voor het duurzaam bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen van de Oostvaardersplassen als Natura 2000 gebied.

Voor de goede orde, Vogelwacht wordt als Stichting genoemd in het beheerplan in het hoofdstuk over monitoring, maar daar is de naam van de Stichting niet juist geschreven. **Het moet zijn: Stichting Vogel- en Natuurwacht 'Zuid-Flevoland'.**

Hoogachtend,
namens het bestuur van Stichting Vogel- en Natuurwacht 'Zuid-Flevoland',

Inge Hagens
Voorzitter

Wim Kleefstra
Algemeen bestuurslid